

8 mars på kvinnohärbärgen

Möjlighet att gå i skolan och att välja med vem och när de vill gifta sig. Kanske kan det bli verklighet för döttrarna eller barnbarnen till kvinnorna på Convictus natthärbärke.

Det snöar lite och är några minusgrader. Kvinnorna som varit utomhus hela dagen är frusna och trötta när de går den knappa kilometern från tunnelbanan till [Convictus](#) natthärbärke. Härbärgen har precis flyttat till nya lokaler. Cristina Gall som är ledare för Nattbryggan visar stolt runt. Här finns 20 sovplatser reserverade enbart för hemlösa kvinnor med medborgarskap i EU eller med permanent uppehållstillstånd i något annat EU-land.

Vanligtvis öppnar härbärgen klockan 22, men idag är kvinnorna välkomna redan klockan 20. De duschar, gör i ordning sin egen mat, äter och pratar.

Det är torsdag och den dagen i veckan då Cristina Bornea och Roxana Tomescu från [projektet Bättre hälsa](#) som vänder sig till kvinnliga hemlösa EU-medborgare, kommer hit för att träffa kvinnorna. Idag tar de chansen att berätta lite om Internationella kvinnodagen. Om att mänskliga rättigheter gäller även kvinnor,

– Kvinnor har rätt att utbilda sig och att välja när och med vem de vill gifta sig, säger Cristina Bornea.

Aurelia från Rumänien var 13 år när hon gifte sig. När hennes son var 13 år ordnade hon en fru åt honom. Flickan var själv 12 år när hon blev ingift i Aurelias familj. Nu är svärdottern 16 och har ett barn som snart fyller 4 månader. Aurelia är en bra svärmor och det är hon som försörjer familjen, berättar hon för Cristina.

Pamuka var 17 år när hon gifte sig. Hennes dotter som nu är 10 år är den som tar hand om småsyskonen och lagar all mat hemma i Rumänien medan Pamuka är i Sverige och tigger. Pamuka

instruerar henne på telefon ibland och är stolt över att ha en dotter som är så duktig.

Roxana tar blodtryck på de kvinnor som vill och ger massage. Alla får en liten present, en påse med några plåster, bindor och små förpackningar av duschtvål och schampo.

– Livet på gatan är fysiskt påfrestande, kvinnorna får lätt urinvägsinfektioner och ofta har de ont i ryggen eller kroppen. Därför uppmuntrar vi dem att röra på sig, att massera sig själva och att inte glömma att dricka vatten, saker som inte kostar pengar. Många vill inte dricka då de tycker att tillgången till toaletter är begränsad, säger Cristina Bornea.

Plötsligt blir det extra uppsluppen stämning och några av kvinnorna dansar en spontandans. Men efter maten kommer tröttheten, att vara utomhus hela dagen frestar på.

– Kvinnorna får ha en plats här sju nätter i sträck, sedan får de göra ett uppehåll på två nätter, berättar Cristina Gall.

Nu är det dags för henne att gå hem och lämna över till Mihaela Zanfir som jobbar natt.

– Det är lugnt, kvinnorna sover gott, jag utnyttjar tiden till att plugga juridik, säger hon.

Mihaela var jurist i Rumänien och vill gärna arbeta som det även här.

– Många av kvinnorna här vill också kunna arbeta, om de kan få städjobb tycker de det är bra. Det gör mig glad, det kan bli en förbättring jämfört med att tigga.

Text: Anna Fredriksson